A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács)

2025. április 29.*

„Fellebbezés – Választottbírósági kikötés – A fellebbezések megengedhetősége – A Bíróság eljárási szabályzatának 170b. cikke – Valamely kérdésnek az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából fennálló jelentőségét bizonyító kérelem – A fellebbezés részleges megengedhetősége”

A C-881/24. P. sz. ügyben,

SC (képviseli: A. Kunst Rechtsanwältin)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2024. december 19-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Eulex Kosovo** (székhelye: Pristina [Koszovó])

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács),

tagjai: T. von Danwitz, a Bíróság elnökhelyettese, N. Jääskinen és M. Condinanzi (előadó) bírák,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az előadó bíró javaslatára és J. Kokott főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

1 Fellebbezésével SC az Európai Unió Törvényszéke 2024. november 6-i SC kontra EULEX Koszovó ítéletének (T-242/17 RENV-OP, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2024:772) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék hatályon kívül helyezte a 2022. október 19-i SC kontra EULEX Koszovó mulasztási ítéletet (T-242/17 RENV, EU:T:2022:637), és elutasította SC kérelmeit.

* Az eljárás nyelve: angol.

A fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemről

2 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58a. cikke második bekezdésének b) pontja értelmében a Törvényszéknek az EUMSZ 272. cikk értelmében vett választottbírósági kikötést tartalmazó szerződés teljesítésére vonatkozó határozatai ellen benyújtott fellebbezések vizsgálata attól függ, hogy a Bíróság azokat előzetesen befogadja.

3 Ezen alapokmány 58a. cikkének harmadik bekezdése szerint a fellebbezés a Bíróság eljárási szabályzatában meghatározott részletes szabályoknak megfelelően teljes egészében vagy részben befogadható, ha az az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vet fel.

4 Az eljárási szabályzat 170a. cikkének (1) bekezdése értelmében az alapokmány 58a. cikkének második bekezdése szerinti helyzetekben a fellebbezőnek a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti olyan kérelmet kell mellékelnie a fellebbezéséhez, amelyben kifejti a fellebbezés által az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából felvetett jelentős kérdést, és amely tartalmazza az ahhoz szükséges összes adatot, hogy a Bíróság e kérelemről határozhasson.

5 Az eljárási szabályzat 170b. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében a Bíróság a lehető leghamarabb, indokolt végzéssel határoz a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemről.

A fellebbező érvei

6 A fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelmének alátámasztása érdekében a fellebbező arra hivatkozik, hogy a fellebbezésnek az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított első, második és negyedik jogalapja, valamint e fellebbezésnek a védelemhez való jog megsértésére alapított harmadik jogalapja az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdéseket vet fel.

7 Az első és a második fellebbezési jogalapot illetően a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a Charta 41. cikkének (1) bekezdéséből eredő objektív és szubjektív pártatlanság követelményét.

8 Először is lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában a Charta 41. cikkének (1) bekezdésére tekintettel együttesen vizsgálta az első fokon benyújtott keresetnek az összeférhetetlenség állítólagos fennállására, illetve a pártatlanság elvének állítólagos megsértésére vonatkozó második és harmadik jogalapját. E tekintetben arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 65. és 66. pontjában tévesen követelte meg, hogy bizonyítsa az összeférhetetlenségre vagy elfogultságra vonatkozó „objektív, releváns és egybehangzó valószínűsítő körülmények” fennállását, miközben a Bíróság által a 2021. október 21-i Parlament kontra UZ ítéletben (C-894/19 P, EU:C:2021:863, 54. pont) és a 2024. január 11-i Hamers kontra Cedefop ítéletben (C-111/22 P, EU:C:2024:5, 47. és 52. pont) kialakított releváns kritérium a tisztviselő esetleges összeférhetetlenségével vagy pártatlanságának hiányával kapcsolatos „jogos kétely”.

9 Másodszor, a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel figyelmen kívül hagyta a 2021. október 21-i Parlament kontra UZ ítéletből (C-894/19 P, EU:C:2021:863, 59. és 63. pont) eredő, az objektív pártatlanság hiányára vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, amelyből kitűnik, hogy az ügy tényállásának előzetes ismerete és a felettes közigazgatási eljárásokban való előzetes részvétele jogos kételyt ébreszthet a felettes pártatlanságát illetően. A jelen ügyben a Törvényszék így elmulasztotta figyelembe venni mind azt, hogy a fellebbező felettese előzetesen ismerte az ügy tényállását, mind pedig azt a tényt, hogy ezen ismeretek alapján a felettes előzetesen negatív véleményt alakíthatott ki a fellebbezőről.

10 A fellebbező szerint az első és a második jogalap egyrészt az összeférhetetlenség fennállásának értékeléséhez szükséges megfelelő bizonyítási szint mint a tisztviselő elfogultsága „változatának” kérdését veti fel. Ez a kérdés fontos az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából, mivel az uniós jog más területein is felmerül.

11 Másrészt e jogalapok az uniós jog egységessége, koherenciája és fejlődése szempontjából szintén fontos azon kérdésre vonatkoznak, hogy a Bíróságnak a 2021. október 21-i Parlament kontra UZ ítéletből (C-894/19 P, EU:C:2021:863) és a 2024. január 11-i Hamers kontra Cedefop ítéletből (C-111/22 P, EU:C:2024:5) eredő ítélkezési gyakorlata nem csupán a fegyelmi eljárások keretében lefolytatott igazgatási vizsgálatokra alkalmazandó-e, hanem minden más típusú közigazgatási eljárásra is, ideértve a jelen ügy tárgyát képező eljárást is.

12 A 2016. évi belső versenyvizsgát érintő interjúra vonatkozó harmadik fellebbezési jogalappal a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogot, amikor a megtámadott ítélet 79. pontjában úgy ítélte meg, hogy nem kell elrendelni az interjúról készült olvasható feljegyzések közlését a felettesének állítólagosan olvashatatlan kézzel írott feljegyzései és az értékelések elkészítésének módjára vonatkozó magyarázatok miatt.

13 Negyedik fellebbezési jogalapjában a fellebbező arra hivatkozik, hogy a versenyvizsga-bizottság összetételére vonatkozó előzetes közlés – legalábbis a pályázó kérésére – a Charta 41. cikkének (1) bekezdésében előírt pártatlanság követelményének hatálya alá tartozik. Az ilyen előzetes közlés lehetővé tenné a pályázók számára, hogy vitassák a versenyvizsga-bizottság összetételét, ha azt gyanítják, hogy elfogultság vagy összeférhetetlenség áll fenn, és már korai szakaszban panaszt nyújthatnak be. A fellebbező szerint az így felvetett kérdés túllép a negyedik jogalap keretein, mivel a Bíróság értékelése fontos útmutatást adhat más ügyek számára.

A Bíróság álláspontja

14 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a fellebbezőnek kell bizonyítania, hogy a fellebbezésében felvetett kérdések jelentősek az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából (2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann végzés, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

15 Ezen túlmenően, amint az az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58a. cikkének az eljárási szabályzat 170a. cikkének (1) bekezdésével és 170b. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett harmadik bekezdéséből is kitűnik, a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek tartalmaznia kell az ahhoz szükséges összes olyan adatot, amely lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy határozhasson a fellebbezés megengedhetőségéről, valamint hogy – a fellebbezés részleges megengedhetősége esetén – meghatározhassa a fellebbezés azon jogalapjait vagy részeit, amelyekre a válaszbeadványnak ki kell terjednie. Mivel ugyanis a fellebbezések előzetes befogadhatóságának az ezen alapokmány 58a. cikkében említett mechanizmusa arra

irányul, hogy az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdésekre korlátozza a Bíróság felülvizsgálatát, a Bíróságnak a fellebbezés keretében kizárólag az ilyen kérdéseket felvető és a fellebbező által kialakított jogalapokat kell vizsgálnia (2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann végzés, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 21. pont; 2023. január 30-i bonnanwalt kontra EUIPO végzés, C-580/22 P, EU:C:2023:126, 11. pont).

16 Ily módon a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek minden esetben egyértelműen és pontosan kell tartalmaznia a fellebbezés alapjául szolgáló jogalapokat, ugyanilyen pontosan és egyértelműen kell meghatároznia az egyes jogalapok által felvett jogkérdést, pontosítania kell, hogy ez a kérdés jelentős-e az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából, és konkrétan ki kell fejtenie azokat az okokat, amelyek miatt az említett kérdés jelentős a hivatkozott kritériumra tekintettel. Konkrétan a fellebbezési jogalapokat illetően a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek pontosítania kell azt az uniós jogi rendelkezést vagy azt az ítélkezési gyakorlatot, amelyet a fellebbezéssel megtámadott ítélet, illetve végzés megsértett, tömören ki kell fejtenie, hogy a Törvényszék mennyiben alkalmazta állítólagosan tévesen a jogot, továbbá jeleznie kell, hogy ez a téves jogalkalmazás milyen mértékben befolyásolta a megtámadott ítéletben, illetve végzésben szereplő megoldást. Amennyiben a hivatkozott téves jogalkalmazás az ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyásából ered, a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemben tömören, ugyanakkor – a fellebbezés tárgyát képező ítélet vagy végzés fellebbező által megkérdőjelezett pontjainak, egyúttal pedig a Bíróság vagy a Törvényszék határozatában figyelmen kívül hagyott pontok megjelölésével – egyértelműen és pontosan ki kell fejteni először is, hogy hol található az állítólagos ellentmondás, másodszor pedig azokat a konkrét okokat, amelyek miatt ez az ellentmondás jelentős kérdést vet fel az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából (2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann végzés, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 22. pont; 2023. január 30-i bonnanwalt kontra EUIPO végzés, C-580/22 P, EU:C:2023:126, 12. pont).

17 Azon elvnek megfelelően, amely szerint a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem benyújtóját terhelő bizonyítási tehernek megfelelően a fellebbezőnek bizonyítania kell, hogy a fellebbezés az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést, illetve kérdéseket vet fel, mivel e kritérium hatálya túllép a fellebbezéssel megtámadott ítélet, végső soron pedig a fellebbezés keretén (lásd ebben az értelemben: 2022. november 16-i EUIPO kontra Nowhere végzés, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 32. pont; 2023. január 30-i bonnanwalt kontra EUIPO végzés, C-580/22 P, EU:C:2023:126, 15. pont).

18 E bizonyítás körében az adott ügyre jellemző konkrét elemekkel, és nem csupán általános jellegű elemzéssel kell bizonyítani az ilyen kérdések fennállását és jelentőségét (lásd ebben az értelemben: 2022. november 16-i EUIPO kontra Nowhere végzés, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 33. pont; 2023. január 30-i bonnanwalt kontra EUIPO végzés, C-580/22 P, EU:C:2023:126, 16. pont).

19 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem pontosan és egyértelműen felsorolja a fellebbezés keretében hivatkozott négy jogalapot, amelyek közül az első, a második és a negyedik a Charta 41. cikke (1) bekezdésének megsértésén, a harmadik pedig a védelemhez való jog megsértésén alapul.

20 Másodszor, ami az első és a második fellebbezési jogalapot illeti, amelyek arra vonatkoznak, hogy a Törvényszék állítólag megsértette a Charta 41. cikkének (1) bekezdéséből eredő pártatlanság követelményét, meg kell állapítani, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem kellőképpen kifejti, hogy miben állnak a Törvényszék által elkövetett azon állítólagos téves jogalkalmazások, amelyek a Bíróság ítélkezési gyakorlatának figyelmen kívül hagyásából erednek, hogy ezen állítólagos hibák milyen mértékben befolyásolták a megtámadott ítélet eredményét, és azokat a konkrét okokat, amelyek miatt az ilyen hibák – feltéve, hogy bizonyítást nyernek – mindegyike jelentős kérdést vet fel az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából.

21 Egyrészt ugyanis, amint az a jelen végzés 8. pontjában megállapításra került, e kérelemből kitűnik, hogy az első állítólagos téves jogalkalmazás abban áll, hogy a megtámadott ítélet 65. és 66. pontjában a Törvényszék a Bíróság ítélkezési gyakorlatának figyelmen kívül hagyásával megkövetelte, hogy a fellebbező bizonyítsa az összeférhetetlenség vagy az elfogultság „objektív, releváns és egybehangzó valószínűsítő körülményeinek” fennállását, míg az ezen ítélkezési gyakorlatból következő releváns kritérium a tisztviselő esetleges összeférhetetlenségével vagy pártatlanságának hiányával kapcsolatos „jogos kétely”, amelyet nem lehet eloszlatni. Márpedig az említett kérelem szerint, ha nem követtek volna el ilyen hibát, a Törvényszék helyt adott volna a felperes kérelmeinek.

22 Egyébiránt hangsúlyozva, hogy az összeférhetetlenség fennállásának értékeléséhez szükséges bizonyítás megfelelő szintjének kérdése – mint a tisztviselő pártatlansága hiányának megnyilvánulása – az uniós jog más területein is felmerül, és hogy e szint egységes alkalmazása hozzájárul az uniós jog koherenciájához, a fellebbező arra hivatkozik, hogy az így felvetett jogkérdés túlmutat a fellebbezésének keretein, mivel az e kérdésre adandó válasz a jelen ügyön túlmutató következményekkel járhat. Emellett a fellebbező kifejti azokat a konkrét okokat, amelyek miatt ez a kérdés az uniós jog egységessége, koherenciája és fejlődése szempontjából jelentősnek minősül.

23 Másrészt, amint az a jelen végzés 9. pontjában megállapításra került, a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemből kitűnik, hogy a második állítólagos téves jogalkalmazás lényegében azon alapul, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 81. és 82. pontjában a Bíróság ítélkezési gyakorlatát figyelmen kívül hagyva elmulasztotta megállapítani, hogy a jelen ügy tényállásának előzetes ismerete és a felettes közigazgatási eljárásokban való előzetes részvétele jogos kételyt kelthet a felettes pártatlanságát illetően.

24 Egyébiránt a felperes rámutat arra, hogy e kérdéssel az is felmerül, hogy a Bíróságnak a 2021. október 21-i Parlament kontra UZ ítéletből (C-894/19 P, EU:C:2021:863) és a 2024. január 11-i Hamers kontra Cedefop ítéletből (C-111/22 P, EU:C:2024:5) eredő ítélkezési gyakorlata nemcsak a fegyelmi eljárások keretében végzett igazgatási vizsgálatokra, hanem bármely más típusú közigazgatási eljárásra is alkalmazandó-e. Márpedig meg kell állapítani, hogy e kérdés terjedelme meghaladja a közszolgálati vagy munkaszerződéssel kapcsolatos jogvitákat.

25 Ezzel szemben és harmadszor, ami a védelemhez való jog megsértésén alapuló harmadik fellebbezési jogalapot illeti, amely arra vonatkozik, hogy a Törvényszék megtagadta az interjún készült, olvasható feljegyzések és az értékelések elkészítésének módjára vonatkozó magyarázatok közlésének elrendelését, jóllehet a fellebbező a Törvényszék által állítólagosan elkövetett téves jogalkalmazásra hivatkozik, ez nem változtat azon, hogy a fellebbező e hiba kijelentésére és általános jellegű érvek előterjesztésére szorítkozik, anélkül, hogy kifejtené azokat a konkrét okokat, amelyek miatt az ilyen hiba – feltéve, hogy bizonyítást nyer – az uniós jog egységessége,

koherenciája vagy fejlődése szempontjából olyan jelentős kérdést vetne fel, amely igazolná a fellebbezés megengedhetőségét. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy e tekintetben a fellebbező nem tartotta tiszteletben a jelen végzés 16. pontjában említett valamennyi követelményt.

26 Hasonlóképpen és negyedszer, a negyedik fellebbezési jogalapot illetően, amely a versenyvizsga-bizottság összetételére vonatkozó előzetes közlést érinti, legalábbis akkor, ha valamely pályázó ezt a Charta 41. cikkének (1) bekezdésében előírt pártatlanság követelményének hatálya alá tartozóként kéri, hangsúlyozni kell, hogy a fellebbező egyrészt nem jelöli meg azt a téves jogalkalmazást, amelyet a Törvényszék állítólag elkövetett, és amely e rendelkezés megsértéséhez vezetett volna, másrészt pedig nem fejti ki azokat az okokat, amelyek miatt az ilyen hiba – feltéve, hogy bizonyítást nyer – az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vetne fel. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy e tekintetben a fellebbező nem tartotta tiszteletben a jelen végzés 14–16. pontjában említett valamennyi követelményt.

27 A fellebbező által előadottakra figyelemmel meg kell állapítani, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti jelen kérelem a jogilag megkövetelt módon bizonyítja, hogy a fellebbezés első és második jogalapja az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából fontos kérdéseket vet fel.

28 A fenti megfontolásokra tekintettel a fellebbezést részben megengedhetőnek kell nyilvánítani, és vizsgálatát az első és a második jogalapra kell korlátozni, amelyekre a válaszbeadványnak ki kell terjednie, az ezt meghaladó részében pedig nem megengedhetőnek kell nyilvánítani.

A költségekről

29 A Bíróság eljárási szabályzata 170b. cikkének (4) bekezdése értelmében, ha a fellebbezést az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58a. cikkének harmadik bekezdésében meghatározott kritériumokra tekintettel egészében vagy valamely részében megengedhetővé nyilvánítják, az eljárás ezen eljárási szabályzat 171–190a. cikkének megfelelően folytatódik.

30 Az említett eljárási szabályzat 137. cikke alapján, amely e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó, a költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben kell határozni.

31 Következésképpen, mivel a Bíróság helyt adott a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek, a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést megengedhetőnek nyilvánítja az első és második jogalapra vonatkozóan; a válaszbeadványnak kizárólag ezekre kell kiterjednie.

2) A Bíróság a fellebbezést az ezt meghaladó részében nem megengedhetőnek nyilvánítja.

3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások